VELIMSKÉ NOVINY 166

Vydává obecní úřad | Cena 5,- Kč | Únor, březen 2009

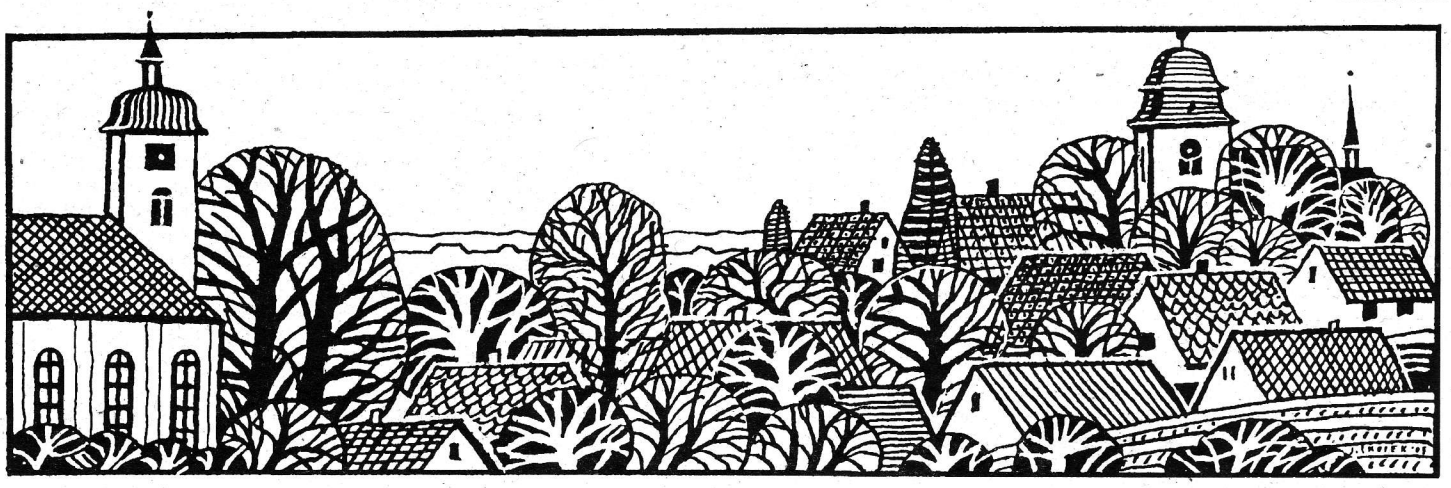

ZPRÁVY ZE ZO

Z jednání ZO Velim konaného dne 3. 2. 2009 v zasedací místnosti OÚ Velim od 18.00 hodin

Přítomni: pp. - Seifert, Ing. Richterová, Slabá, Kaftan, Kotek, JUDr. Těmín, Kubelka

Hosté: Miroslav Synek, Jiří Synek, Jiří Šmíd, Josef Mikšovský, Miroslav Douděra

1. Zahájení provedl a s programem jednání seznámil přítomné pan starosta Josef Seifert. Konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina členů ZO. Hlasování o programu: pro 7 - proti 0 - zdržel se 0

2. Kontrola minulého zápisu
- Úprava ploch za MŠ Velim – úkol trvá.
- Schůzka s obyvateli pošty – úkol trvá.
- Pan starosta odepsal panu Šmídovi a do VN. Reakcí na dopis je účast pana Šmída a včelařů na dnešním zastupitelstvu.
- Lékařka MUDr. Jitka Bramborová nastoupila v domluveném termínu do nové ordinace v areálu mateřské školy.
- Pan starosta informoval ZO o zdravotním stavu pana Zdeňka Šmejkala, který bude umístěn do psychiatrického ústavu v Kosmonosích.
- Neutěšený stav bývalé pekárny – napsat na Městský úřad Kolín, odbor výstavby.
- Pan starosta se dohodl s předsedou ekologické komise o kácení dřevin v parku na náměstí ve Velimi.
- Zkouška pana Beníška a pana Beneše týkající se bezpečného přecházení u školy bude sjednána na příští pondělí.
- Byly připomenuty ostatní zprávy.

3. Diskuse se včelaři – záznam pořízen na diktafon
Pan starosta seznámil přítomné včelaře s problémem „Včely pana Šmída", který trvá již několik let.Informoval přítomné o dopisu panu Daňkovi a o místní základně, na kterou se odvolával pan Šmíd, a žádal o vysvětlení situace. Pan Šmíd upřesnil, že pan Daněk byl důvěrníkem včelařů, nikoliv předsedou místních včelařů.Od tohoto roku přebírá funkci pan Šmíd,ve Vítězově je důvěrníkem pan Kratochvíl.Pan Šmíd přinesl dopis z 20.5.2007, ve kterém mu ZO doporučilo přemístění včelstev nebo jejich případnou likvidaci za úplatu. Pan Šmíd argumentoval, že v blízkosti nemocnice Kolín chová jeden včelař včely a nikomu tam nevadí. Poté zmínil, že na doporučení ZO navštívila jeho včelstva veterinární správa, která provedla jejich kontrolu a neshledala žádná pochybení. Dále upozornil na skutečnost, že obec neplní své povinnosti – oznámení o stříkání plodin apod. Pan starosta argumentoval, že není povinností obce zjišťovat, čím stříkají soukromí zemědělci plodiny, ale že je povinností zemědělců informovat obec, zda postřiky, které používají, jsou škodlivé pro včely. Poté se do diskuse zapojili i další přítomní včelaři a sdělili ZO své názory. Zastupitelstvo opět navrhlo panu Šmídovi přesunutí včelstev na ČOV nebo na jiný vhodný pozemek mimo obec, protože dohoda se sousedy zřejmě nebude možná. JUDr. Těmín nazval tuto situaci spíše občanskoprávním sporem, který by měl zřejmě řešit soud a ne obec. Do diskuse se zapojil také pan Mikšovský, který připomněl, že nikdy nebývaly takové problémy se včelami jako nyní a že dříve se jich chovalo daleko větší množství. Pan Synek se zeptal, zda obec sehnala soudního znalce v oblasti včel a nabídl několik kontaktů na výše jmenované osoby. Dále navrhl, že právě znalec by měl doporučit, jaké množství včel je možné chovat ve středu obce v rodinné zástavbě. Pan JUDr. Těmín opět apeloval na pana Šmída, aby nabídku ZO na přemístění včel přijal, a obhajoval sousedy, kteří mají se včelami problémy. Pan Douděra se ohradil vůči jeho postoji a připomněl JUDr. Těmínovi, že on jako obecní právník by měl zastupovat občany obce bez rozdílu, tudíž i pana Šmída. Pan Těmín odpověděl, že může mít také svůj soukromý názor, a proto se přiklání na stranu výše jmenovaných sousedů. Pan Šmíd se zmínil o článcích týkajících se včel, které hodlá otisknout ve Velimských novinách. Takovéto informace jsou vítány, pokud se v nich lidé dozví, jak se mají chovat ke včelám, případně jak postupovat, pokud se u nich po štípnutí dostaví alergická reakce. Pan Šmíd požádal zastupitelstvo, zda by zprostředkovalo schůzku s jeho sousedy na obecním úřadě. Pan starosta přislíbil, že budou všem rozeslány pozvánky na středu 18.2.2009 od 18.00 hod.

4. Rozpočtový výhled pro rok 2009 - 2010
Pan starosta předložil zastupitelstvu čerpání rozpočtu za rok 2008, rozpočtový výhled pro rok 2009 - 2010 a návrh rozpočtu pro rok 2009. Do příštího zastupitelstva mohou vznést zastupitelé připomínky k návrhu rozpočtu pro rok 2009.
ZO schválilo rozpočtový výhled pro rok 2009 - 2010.
Hlasování: pro 6 – proti 0 – zdržel se 1

5. Došlá pošta
- č. j. 546/08 – JUDr. E. Kociánová, zastupující ČEZ Distribuci, a.s. – urgence o schválení návrhu smlouvy o zřízení věcného břemene. Rozhodnutí: ZO souhlasí s podepsáním výše uvedené smlouvy. Hlasování: pro 6 – proti 0 – zdržel se 1
- č. j. 59/09 – Mgr. Šedinová, trenérka AO Sokol Kolín – žádost o finanční příspěvek pro atletku M. Podneckou. Rozhodnutí: ZO souhlasí s příspěvkem 5.000,- Kč pro M. Podneckou. Hlasování: pro 6 – proti 1 – zdržel se 0
- č. j. 70/09 – OAD Kolín, s.r.o. – Smlouva o závazku veřejné služby ve vnitrostátní dopravě na rok 2009.Obec doplatí částku 216.000,- Kč. Rozhodnutí: ZO souhlasí s výše uvedenou smlouvou. Hlasování: pro 6 – proti 1 – zdržel se 0
- EUROWIN PLAST, s.r.o. - nabídka na okna do klubovny SDH Vítězov. Pan starosta Seifert obdržel od pana Buga nabídku na plastová okna a dveře do vítězovské klubovny. Rozhodnutí: ZO doporučilo oslovit ještě další firmy s nabídkou oken a dveří do celé budovy.

4. Zprávy členů ZO, diskuse
JUDr. Těmín
- Upozornil na stav pozemku mezi ulicí Palackého a K Sídlišti (špička u školy). Obecní zastupitelstvo doporučuje vybudování neprůjezdného parkoviště a osazení zelení.

Pan Kotek
- Upozornil na uschlou lípu před C+F MANUFACTURING a na nutnost písemně informovat výše jmenovanou firmu o vykácení stromu.

Z jednání ZO Velim konaného dne 17. 2. 2009 v zasedací místnosti OÚ Velim od 18.00 hodin

---

Přítomni: pp. - Seifert, Ing. Richterová, Slabá, Kaftan, Kotek, Mgr. Češpiva, Kubelka

1. Zahájení provedl a s programem jednání seznámil přítomné pan starosta Josef Seifert. Konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina členů ZO. Hlasování o programu: pro 7 - proti 0 - zdržel se 0

2. Kontrola minulého zápisu
- Úprava ploch za MŠ Velim – plochy byly upraveny.
- Schůzka s obyvateli pošty – úkol trvá.
- Pan Šmejkal byl umístěn do ústavu v Kosmonosích.
- Na Městský úřad Kolín – stavební odbor byl zaslán dopis kvůli neutěšenému stavu pekárny .
- Na náměstí začala firma Geosan Group, a.s. kácet stromy dle schváleného projektu.
- Byly připomenuty ostatní zprávy.

3. Inventarizační zápis za rok 2008
Pan starosta přečetl ZO zápis o provedené inventarizaci majetku ve správě Obecního úřadu ve Velimi za rok 2008, podle zákona č. 563/91 Sb.Inventarizace majetku a peněžních prostředků byla provedena k 31.12.2008.
ZO bere na vědomí.

4. Schválení návrhu rozpočtu pro rok 2009
ZO souhlasí s návrhem rozpočtu pro rok 2009.
Hlasování o programu: pro 7 – proti 0 – zdržel se 0

5. Došlá pošta
- č. j. 100/09 – Základní škola T.G. Masaryka Velim - žádost o převedení finančních prostředků z roku 2008 do rezervního fondu. Fond bude využit k dalšímu rozvoji činnosti školy. Rozhodnutí: ZO souhlasí s převedením finančních prostředků na rok 2009. Hlasování: pro 7 – proti 0 – zdržel se 0
- č. j. 107/09 – L. Lemeševová – rozdělení pozemků v k.ú. Velim, u čp.60, p.č.84/6. Rozhodnutí: ZO souhlasí s rozdělením pozemků. Hlasování: pro 7– proti 0 – zdržel se 0
- č. j. 113/09 – MUDr. J. Bramborová – žádost o dovybavení ordinace a čekárny dětského střediska ve Velimi + nabídka. Veškeré zařízení zůstane v majetku obce. Hlasování : pro 6 – proti 0 – zdržel se 1
- KAS OKNA, s.r.o. – cenová nabídka na výměnu plastových oken a dveří v domě čp. 29, Vítězov (klubovna SDH). Rozhodnutí: ZO porovnalo nabídku EUROWIN PLAST, s.r.o. a KAS OKNA, s.r.o. a rozhodlo se pro nabídku P. Kasala. Hlasování: pro 7 – proti 0 – zdržel se 0

4. Zprávy členů ZO, diskuse
Pan starosta
- Informoval ZO o rekonstrukci náměstíčka, která začala kácením dřevin dle projektu. Pokácené dřeviny byly složeny do prostoru ČOV Velim. Pan starosta navrhl ZO, aby dřevo, které je majetkem obce, bylo nabídnuto zájemcům (občanům). ZO souhlasí s prodejem palivového dřeva za částku 500,- Kč/m^3. Termín prodeje bude upřesněn. Hlasování: pro 6 – proti 0 - zdržel se 1
- Zmínil se o prostoru kasáren a navrhl, že v měsíci březnu, po vybagrování sutí, zajistí obec drtičku, kterou vlastní obec Radim, a začne s úpravou tohoto prostoru. Dále seznámil zastupitelstvo se situací kolem rekonstrukce klubovny SDH Vítězov, navrhl zaměření prostor klubovny, upřesnění požadovaných prací a poté výběr nejvhodnější nabídky. ZO souhlasí s návrhem.
- Informoval ZO o jednání s Mgr. Čábelovou, která se zasloužila o vydání několika knížek o Velimi a Vítězově. V minulém roce bylo odsouhlaseno, že bude vydána jedna souborná knížka, která bude obsahovat i povídky. Bylo objednáno 300 výtisků.
- J. Novák - předání bytu čp.487 bylo zaurgováno.
- Dále informoval o rozhovoru s paní Podhradskou, která se dotazovala na nájezd k zubní ordinaci a v jakém stavu je jednání ohledně plošiny, která je umístěna v obecní budově (u zubaře). Jelikož převod plošiny na obec by byl komplikovaný (informace od JUDr. Těmína), starosta navrhl, že plošina zůstane ve vlastnictví pana Podhradského a OÚ bude hradit revize a veškeré opravy plošiny. Rozhodnutí: ZO souhlasí s hrazením oprav a revizí výše uvedené plošiny. Hlasování: pro 6 – proti 1 – zdržel se 0
  Nájezd pro imobilní občany k zubaři byl zhotoven začátkem února.
- Navrhuje změnit zasedání ZO z úterý na středu. ZO bere na vědomí.

Mgr. Češpiva
- Informace o redakční radě a tvorbě novin. Schůze redakční rady se konala v pondělí. Redakce přijímá zprávy od dopisovatelů na e-mailovou adresu nebo občané doručí příspěvky (převážně psané ručně nebo psané na stroji) členům komise. Ti je poté přepisují na počítači. Dále se zmínil, že noviny procházejí v přípravě dvojí korekturou. Mgr. Češpiva sdělil ZO, že redakce potřebuje spolehlivého člověka, který bude zajišťovat sestavení novin, a na tuto funkci navrhl paní Mgr. Alenu Holzbauerovou. Příští noviny už budou připravovány pod jejím vedením.
- Byl občany dotazován, proč není uklizen sníh na schodech u pošty. Odpověděl, že služba týdne neplní své povinnosti. Při schůzce s obyvateli pošty bude tento problém řešen.

Paní Slabá
- Požádala zastupitelstvo o sponzorské dary na IX. Velimský ples.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SPOZ OZNAMUJE

Významná životní jubilea oslavili:

Hégr Jiří, Velim	80 let
Krutská Ludmila, Velim	80 let
Souček František, Velim	65 let
Šafrová Marie, Velim	60 let
Bradáč Stanislav, Vítězov	70 let
Šotolová Hana, Velim	65 let
Kosičková Marie, Velim	65 let
Kučera Ladislav, Velim	80 let
Peroutková Jana, Velim	60 let
Kratochvílová Olga, Velim	85 let
Nechojdomová Vlasta, Vítězov	90 let
Lorencová Vlasta, Velim	70 let
Bednář Josef, Velim	65 let
Skalová Jaroslava, Velim	65 let
Jurkovič Jozef, Velim	70 let
Němcová Stanislava, Velim	65 let
Podhradská Marie, Velim	60 let
Vlček Vlastimil, Velim	80 let
Svobodová Květoslava, Velim	70 let
Hubalová Růžena, Velim	85 let
Švarcová Milada, Velim	60 let
Jandáková Helena, Velim	70 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví!

Narodili se:
Vepřeková Karolína, Velim
Handlířová Aneta, Velim

Rodičům blahopřejeme!

Zemřeli:
Peroutková Eva, Velim
Škopek Jan, Velim

Čest jejich památce!

Sňatek uzavřeli:
Martin Zůza a Zdenka Kopásková, Křečhoř

Blahopřejeme!

UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ TERMÍNY A MÍSTA

SOBOTA OD 9.00 hodin do 10.00 hodin

11.04.	a	18.04.2009	Okružní ulice, Vítězov
25.04.	a	02.05.2009	třída Krále Jiřího, Tylova ulice
09.05.	a	16.05.2009	Okružní ulice, ulice Ve Dvoře
23.05.	a	30.05.2009	třída Krále Jiřího, Vítězov
06.06.	a	13.06.2009	Okružní ulice, ulice Ve Dvoře
20.06.	a	27.06.2009	ulice Tylova, Vítězov

Z NAŠÍ ŠKOLY

Lyžák 2009

Také letos se sedmá třída zúčastnila lyžařského výcviku. Počet lyžařů doplnili žáci z vyšších ročníků. Byli jsme ubytováni v chatě Vraní bouda v Peci pod Sněžkou. Tam nás ale autobus nedovezl. Nejméně 4 km jsme museli vystoupat k chatě pěšky. Po vynaložené námaze nám byly odměnou krásně zařízené pokoje s vlastním sociálním zařízením, společenská místnost s barem, fotbálkem a kulečníkem.

Hned druhý den jsme vyrazili na svah, kde nás učitelé rozdělili do tří skupin podle kvality lyžařského umění. Večer jsme zahájili každodenní soutěže.

V úterý odpoledne byl odpočinkový den a my jsme šli na výlet do Pece pod Sněžkou, kde jsme navštívili bobovou dráhu a nakoupili si sladkosti. Ve čtvrtek vyrazili dobrovolníci na běžkách na Černou horu. Všichni túru hravě zvládli a vrátili se v pořádku do chaty. V pátek se uskutečnily závody ve slalomu a v běhu na lyžích. Večer byly vyhlášeny výsledky soutěží a rozdány ceny v podobě sladkostí, diplomů a medailí.

Sobota byla dnem návratu. Přestože někteří z nás stáli na lyžích poprvé, domů jsme odjížděli všichni jako lyžaři. Letos se hory „vytáhly", protože nám dopřály dostatek sněhu a pravou zimní pohodu. Za celou třídu bychom chtěli poděkovat především panu Kostkovi za sponzorování tohoto kurzu a učitelům, kteří vymysleli skvělé soutěže, naučili nás lyžovat a měli s námi trpělivost.

Sedmá třída

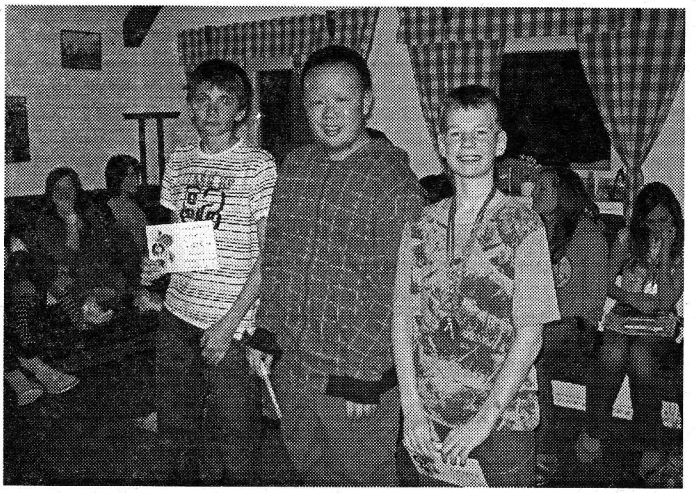

Žáci ZŠ T. G. Masaryka ve Velimi
Vás zvou na

Velikonoční jarmark

v sobotu dne 4. 4. 2009
od 14.00 do 17.00 hodin
v budově II. stupně ZŠ

Výtěžek z prodeje výrobků bude věnován dětem ZŠ Velim.

Atletická přípravka při ZŠ Velim

Atletický oddíl T. J. Sokola Kolín představuje každý měsíc na svých internetových stránkách atletické přípravky. V únoru se věnuje Velimi.

Tentokrát Vám představíme jednu z našich dalších "mimokolínských" přípravek. Jedná se o skupinu, která vyvíjí činnost ve Velimi a jejíž fungování zajišťuje atletický oddíl společně se ZŠ T.G. Masaryka Velim. V tomto směru si velké poděkování zaslouží ředitel školy Mgr. Karpeta, jehož zásluhou se nám podařilo získat pro děti cvičební prostor ve velimské sokolovně!

AP Velim byla jednou ze tří skupin, které počátkem roku 2008 založil oddíl atletiky jako tzv. pilotní. Na jejím chodu jsme si ověřovali, do jaké míry se naplní naše očekávání ve spolupráci s vedením ZŠ a zejména v přístupu dětí samotných. Protože zájem dětí byl veliký, rozhodli jsme se tuto skupinu udržet i ve školním roce 2008/2009. Bohužel v současnosti navštěvuje přípravku pouze 9 atletů a atletek (kapacita se pohybuje kolem 15 dětí). Zato se můžeme pochlubit téměř 100 % účastí na trénincích, což není v jiných skupinách pravidlem.

Děti, které navštěvují AP Velim, se pozvolna začínají začleňovat do závodnických činností, což je koneckonců naším prvotním zájmem. Celá skupina se v prosinci 2008 zúčastnila Vánočního klání a obsadila zde skvělé 3. místo. Téměř celá skupina se zúčastnila v lednu t.r. halových závodů v Českém Brodě a za zmínku stojí i účast Zuzky Kopecké na Krajských halových přeborech v Praze. Skvělou tréninkovou morálku podtrhuje i houževnatost Lukáše Kokošky, který kromě pravidelných tréninků ve Velimi začal navštěvovat další skupinu trénující v Kolíně.

Všem dětem zařazeným do AP Velim přejeme, aby jim nadšení pro atletiku vydrželo co možná nejdéle, a současně zveme nové zájemce k návštěvě našeho kroužku.

Skupina pracuje pod vedením trenéra Bc. Antonína Morávka.

Tréninky: každou středu od 15.00 do 16.00 hod. ve velimské sokolovně.

(převzato z internetu se souhlasem autora)

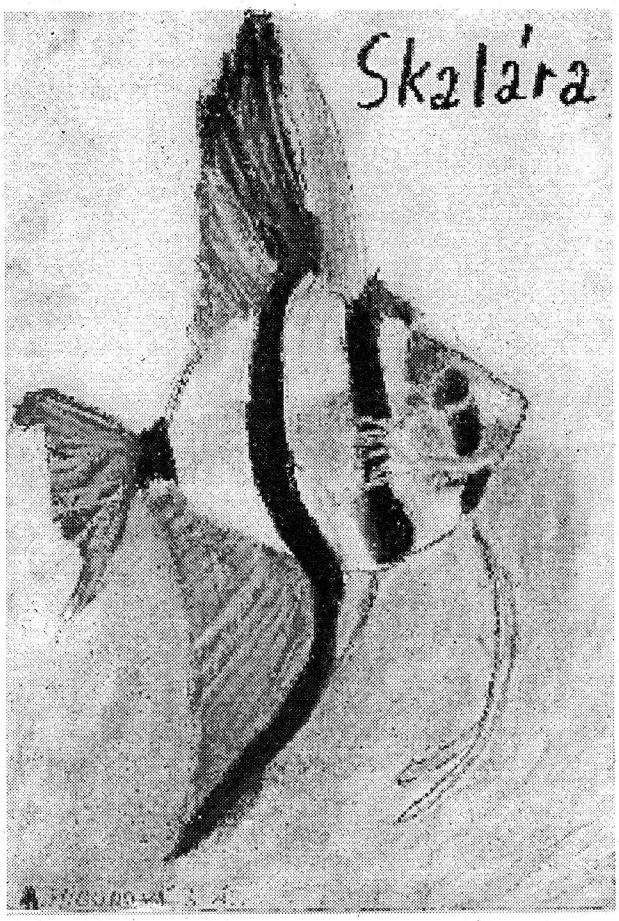

***Skalára** - práce žákyně 5. třídy Adély Filounové*

A CO NAŠE ŠKOLA MATEŘSKÁ?

Prvního ledna 2009 oslavila naše mateřská škola své první narozeniny jako nový právní subjekt.

Pouze připomínáme: máme zapsáno 74 dětí, se kterými pracují 4 učitelky (včetně ředitelky) na plný úvazek a jedna učitelka na úvazek zkrácený. O provoz a čistotu se v současné době starají 3 provozní zaměstnankyně – jedna na plný úvazek, druhá na ¾ úvazek a jedna na ½ úvazek (úvazky nám určuje KÚ podle počtu dětí a dalších ukazatelů).

Pracujeme podle vlastního Školního vzdělávacího programu „S písničkou jde všechno lépe“, ze kterého si v každé třídě učitelky tvoří Třídní vzdělávací programy, jež doplňujeme o další společné akce ve spolupráci s rodiči a sponzory.

A co jsme prožili? Zima v naší školičce byla plná nevšedních zážitků - 6. prosince k nám přišel Mikuláš s anděly a čerty! Ještě že ten den byli s námi i maminky, tatínkové a další členové rodin, kteří nám pomohli překonat strach. Nejen paní učitelky věděly, že to nejsou nadpřirozené bytosti, ale děti z 9. třídy ZŠ.

Hodně maminek si našlo čas v předvánočním shonu a přišly do mateřské školy pomáhat s výrobou svícínků a dalších výrobků na vánoční výzdobu. Napeklo se cukroví a perníčky. Pomohly také připravit vánoční výstavu pro veřejnost, která je již v naší MŠ tradicí. Jako každý rok, tak i letos byla hojně navštívená. Výrobky z naší školky zdobily kanceláře firmy Aerocan (však nám za ně nakoupili spoustu potřebných věcí pro děti). Všem, kteří přišli a nějakou tu drobnost zakoupili, ještě jednou děkujeme.

Rodiče, prarodiče a známí přišli do mateřské školy před Vánocemi ještě jednou – děti v každé třídě potěšily své blízké připraveným pásmem básní, písní, tanečků u ozdobeného vánočního stromku. Rodiče zase připravili pohoštění a krásná atmosféra při vánočním posezení byla završena hrou dětí s novými hračkami. I za ně patří dík všem sponzorům.

Zima nám vyšla vstříc i počasím – užili jsme si zimních radovánek na zahradě. Zimní čas jsme měli zpestřený divadelními představeními, která byla u nás v MŠ. Pohádky zahrané profesionály děti vždy zaujmou a my pak rozvíjíme další činnosti (výtvarné, dramatické, slovesné,...)

Se zimním obdobím je spojen i zápis do ZŠ, kterého se letos z naší MŠ zúčastnilo 29 dětí. Do školy se těší, proto jsme rádi, že nás paní učitelky pozvaly podívat se, jak šikovné jsou děti v 1. třídě.

A co ještě připravujeme? V nejbližší době výlet do Kolína na vystoupení Jaroslava Uhlíře, se kterým si děti zazpívají známé písně. Další divadelní představení pro pobavení i poučení dětí. S pomocí rodičovské veřejnosti připravíme opět jarní Velikonoční výstavu. Budou i výlety a další akce. Podrobně Vás s nimi seznámíme v dalším „Okénku z MŠ Písnička“.

Děti a učitelky z mateřské školy „Písnička“

Odpovědnost

Jaký význam má toto slovo? Pro někoho neznamená nic. Jiným dává návod k tomu jak se chovat. Ty, kterým neříká nic, jsem našel i mezi rodiči. Jde o odpovědnost za své děti. Zarážející příklad je ten, že vidíte děti prohánějící se na kolech, ale chybí jim základní výbava. Tou je totiž helma, jak to přikazuje zákon. A rodiče ho nedbají. Otázka je, proč? Asi se řídí sami sebou. Kolik jich jezdí večer ulicemi na kolech bez osvětlení. To, že vystavují nejen sebe, ale ostatní účastníky silničního provozu nehodě, je prostě nezajímá. Co se zamyslet nad úvodním slovem?

JF

Reakce na článek "Odpovědnost"

Ano. Nic jiného nemohu než plně souhlasit s autorem článku "Odpovědnost".

Jezdit s helmou? Dítě vyjede na kole po vesnici a helmu si zkrátka nevezme. Vždyť je to starost. Kam helmu položit, starat se o ni. Možná, že mnozí ani helmu nemají, stojí peníze. Věřím, že takto uvažuje jen málokdo. A děti jezdící i mimo vesnici? Stálo by za to zjistit, kolik dětí jede do školy nebo v době volna s helmou na hlavě. Jen doufám, že všichni. Jsem přesvědčen, že dítě jedoucí s rodiči na cyklistickou túru bez helmy nevyjede. Ale většina rodičů s dětmi na kole nejezdí. Rodiče se o své dítě jistě bojí a vědí, že v dnešní době je na silnicích, nejen pro děti, nebezpečno. Na co jsou zákony? Aby se obcházely? Někdy mi připadá, že je módní dělat opak. Vidím to i ve škole. Také vědí, že zákon přikazuje nosit helmu do 18ti let věku. Někteří rodiče nemají na děti čas a nevychovávají je k povinnosti něco dodržovat. Jsou v práci, nejsou doma. Kdo zkontroluje, že dítě jede bez helmy? Policie? Ta nestíhá kontrolovat řidiče motorových vozidel, natož ještě kontrolovat děti na kole.

Ve škole organizujeme turistické výlety na kole v rámci výuky tělesné výchovy a zeměpisu. Trasy 30 až 60 km vedou většinou podle Labe, v lese a po cyklostezkách. Skupina dětí s námi jezdí na tábor na Horní Bradlo a také zpět (tam 80 km a zpátky 65 km) za plného provozu na silnici. Vybíráme trasy po vedlejších silnicích, kde je menší provoz. Děti důkladně poučíme již ve škole a těsně před odjezdem. Řekneme jim, co si mají především vzít, tzn. náhradní duši, lepicí soupravu, pumpičku, zámek, pláštěnku, sušenky, pití a samozřejmě hlavně helmu. Bez helmy s námi dítě neodjede. Seznámíme děti s trasou, poučíme je, v jakém pojedou pořadí, jaké budou rozestupy, jak si při jízdě počínat atd. Po cestě nezapomeneme na odpočinek a opětovné připomínky. Je to práce a velká odpovědnost. Děti mají mít kolo řádně vybavené, nepoškozené a jízdy schopné.

A tady je další odpovědnost rodičů, kteří mají kolo připravit a zkontrolovat. My přece nemůžeme každé kolo podrobně prohlédnout. Stává se, že dítě přijede na kole, které pořádně nebrzdí, „šmajdá" mu kolo, má rezavý řetěz a převodová kolečka. Na některých kolech se nedá pořádně jet, o čemž jsme se sami přesvědčili. Některá kola jsou malá i pro daleko mladší dítě, natož třeba pro sedmáka. A táta pošle své dítě s takovým kolem až na Sázavu. Dítě se dře, ostatním nestačí, z výletu nemá radost a příště na kolo nechce. A já se mu nedivím. Proto musíme mít doprovodné vozidlo a některé cyklisty do něj po cestě naložíme. Celá řada dětí má moderní kola, ale zase neumí přehazovat. A tak po cestě učíme dětí individuálně přehazovat, aby se jim jelo lépe. Teprve pak pochopí, že se třeba do kopce tolik nenadře, a po rovině mu to zase jede rychleji a stačí ostatním. Někdy přikročíme i k tomu, že provádíme teoretickou výuku přehazování ve škole a kreslíme jim to na tabuli. Ale proč jim to nevysvětlí tátové, když jim kupují taková kola? To je také o odpovědnosti za dítě.

A že se jezdí večer ulicemi na kolech bez osvětlení? Ano, jezdí i děti, asi na trénink, do "Sokola" nebo jen tak? Tady se také divím rodičům. Dnes je riziko poslat dítě do tmy pěšky, a natož na kole. Ještě, že většina jezdí po chodníku! (??) Ale o tom už jsem ve VN psal. A tak jsme u další odpovědnosti rodičů. Jak vychovávají své děti? To můžeme vidět např. před poštou ve Velimi. Tady se schází skupina dětí školou povinných v autobusové čekárně, na schodech pošty a na schodech před školou (tady zejména o prázdninách, když není p. ředitel doma). To by nebylo snad nic špatného, ale třeba o prázdninách se zde pohybovaly ještě ve 23.00 hod. Po upozornění, že po 22. hodině můžeme zavolat policii, protože ruší noční klid, začaly odcházet ve 22.00 hod. Že tady plivou po schodech, ruší křikem? (Musíte mít zavřené okno, jinak neslyšíte televizi.) Že děti školou povinné tady kouří? Jakou mají rodiče odpovědnost za dítě, když ho nechávají do pozdních večerních hodin venku a nevědí, co tam dělá? Vždyť se tady pohybuje i dítě, které teprve vyšlo šestý ročník! A tyto děti přijdou druhý den do školy, nemají úkol a jsou na hodinu nepřipraveny. A že tady děti pily i alkoholické nápoje? Že na poště bydlí dva učitelé a naproti další dva? To nikomu nevadí. Vždyť to dítě je mimo školu. Učitel nic nemůže. Jednou jsem děti napomenul a maminka si stěžovala a chtěla dítě přihlásit na jinou školu. A tak budeme muset do výchovy více zapojit obecní úřad, sociální komisi a policii.

Na toto téma by se dalo dlouho diskutovat. Napište nám do našich novin svoje postřehy, názory a nápady na téma "Odpovědnost" nebo "Výchova".

A na závěr. Ve Velimi to zase není tak hrozné. Jezdíme s dětmi na lyžařské výcviky, na turistické kurzy, na exkurze, na cykloturistické túry a na tábory. Problémů máme minimum, děti jsou zkrátka bezva. Učím tady 39 let a musím konstatovat, že u nás jsou převážně hodné děti, rozumní a zodpovědní rodiče. Za tím si stojím. Těch pár nezodpovědných jedinců nám to přece nemůže zkazit.

JaČe

Používání cyklistických helem

Na základě čtenářského příspěvku Odpovědnost jsme provedli malý průzkum u žáků 1. stupně naší ZŠ s následujícími výsledky. Zajímavý je fakt, že většina dětí helmu vlastní, ale s přibývajícím věkem používá méně. (U prvňáků používá pravidelně 19, občas 5, v páté třídě pravidelně 4, občas 15.)

Celkem dětí 106
Helmu vlastní 100 (94 %)
Pravidelně používá 70
Občas používá 30

AH

Vážení a milí čtenáři Velimských novin,

jistě jste se už v našich obchodech (u pana V. Černého) nebo na našich výstavách, zvláště pak v předvánočním čase, setkali s pohlednicemi (převážně s vánoční tematikou) pana Jiřího Škopka. Jeho malované pohlednice z různých koutů naší vlasti jsou mezi pohledy blýskajícími se zlatem, s obrázky Santa Clausů a sobů, různých vánočních rádoby aranžmá pohlazením na duši.

Vyzařuje z nich pohoda a klid a je z nich cítit, že jejich autor je tvořil s láskou. Proč je začal akademický malíř pan Jiří Škopek malovat a jaký k tomu měl důvod, se dozvíte v následujícím článku, který koncem roku 2008 publikoval v Jaroměřském zpravodaji.

MoSla

Proč maluji pohlednice

První pohlednice jsem namaloval před téměř padesáti lety v jaroměřském muzeu. Byly to černobílé kresby k lidovým písničkám a říkadlům z Jaroměřska. Podkladem mi byla rukopisná sbírka dvou-tří sběratelů. V paměti mi utkvělo jméno cukráře Matějky z Josefova. Bláhově jsem se tenkrát domníval, že ten soubor čítající 48 kreseb někdo vydá, alespoň jako brožurku. Nevydal je pochopitelně nikdo a já je teď nemohu najít. Ale přece jen. Tuším, že pět z nich skromně okolorovaných vydalo naše muzeum zásluhou Zdenka Bergera jako vstupenky, což byl na tehdejší dobu čin téměř revoluční. Ovšem nemohlo se tomu říkat pohlednice, nýbrž vstupenka. Ono vydat pohlednici v dobách socialismu nebylo jen tak, neboť monopol měl státní podnik Orbis. Když se k jubileu lesnické školy v Trutnově (1965) chystal almanach, měla být jako příloha vložena pohlednice s lesáckým motivem. Tedy příloha, ne pohlednice, i když to ve skutečnosti pohlednice byla. Takový dětský trik jak vyzrát na předpisy. Namaloval jsem tenkrát hajného s puškou a jezevčíkem kráčejícího lesem. Posmutnělý Jiří Uhlíř, tehdejší profesor lesnické školy, přinesl malůvku zpátky. Nebyla přijata. Odborníci shovívavě vzkázali, že takhle si hajného představují lidé, ale skutečnost je úplně jiná. Tedy jsem se naštval a namaloval vousáče znovu, tentokrát jak buší v kanceláři do psacího stroje, puška na zdi a jezevčík klímá u nohy. Na pohlednici jsem napsal:

Hajný Oháňka v představách lidu a na druhou - Lesník Oháňka ve skutečnosti. Škola pak vydala pohlednice obě. Jako přílohy ovšem, ne pohlednice.

Když jsem v roce 1989 zahlcen romantikou a naivitou doby zvonil klíči na pražském Václavském náměstí, zdaleka jsem netušil, co všechno tím nevědomky způsobím. Ve výtvarné oblasti například. Čtyřicet let bděly nad ideovou a uměleckou úrovní komise jmenované KNV a posvěcené KV KSČ. Čtyřicet let byl náš lid veden ke vkusu a náročnosti, dvě generace nepoznaly kýč, odporné pozlátko měšťáckého nevkusu. A teď najednou: já zazvonil klíči a všechno bylo jinak. Lid do té doby vedený na krátké uzdě se začal chovat jako utržený ze řetězu. Žádné omezení, žádné komise, žádné zábrany. Funkci strany a vlády ochotně převzaly peníze čili prachy. A už se to na nás valilo. Výtvarné zhovadilosti zaplnily papírnictví. Strašlivé zrůdy odevšad cenily zuby.

Bylo zamícháno, kal a špína vystoupily ode dna a lid to ochotně konzumoval a radostně mlaskal.

Mě to nemohlo nechat klidným. Sedl jsem a namaloval pár pohlednic. Ukázalo se, že zůstalo ještě několik nepřiotrávených lidí reagujících pozitivně. Povzbuzen, namaloval jsem další a pak ještě další a už jsem překročil počet tří set. Ale má to svá úskalí. Potíž je v tom, že nemohu přestat. A tu jsme svědky zcela nepochopitelného jevu, totiž, že čím méně se pohledy kupují a posílají, čím je frankovné požadované naší neustále chudnoucí poštou vyšší, tím více pohlednic já maluji a vydávám. Nejedná se už náhodou o závislost? Neměl bych vyhledat pomoc odborného lékaře? Jenže – stojím já vůbec o to, aby mi pomohl? Vypozoroval jsem totiž, že práce na pohlednicích působí blahodárně na zdraví, krátce - je léčivá. Vidím nejen na sobě, ale i na sběratelích a především sběratelkách mých pohlednic, jak okřívají byvše vystaveni a vystaveny pozitivní energii, která z těch malých obrázků vyzařuje. Je pochopitelné, že pohlednice nelze použít proti kašli či na zlomeniny. Ale blahodárný vliv na duševní zdraví je tu naprosto zřejmý. I počal jsem chápat, že se tu děje něco mimo mou vůli, nějaká vyšší moc mě řídí a já jsem jen prostým dělníkem. Došlo mi, že stavět se na zadní nemá smysl. Prostě přestanu, až dostanu pokyn. Dosud se tak nestalo.

Jiří Škopek (Jaroměřský zpravodaj -12/2008)

Pohlednice pana Jiřího Škopka, akademického malíře, jsou k dostání i na Obecním úřadě ve Velimi.

Dopis z Libštátu

Vzpomínka na MUDr. Josefa Urbánka

Když jsem se dočetl ve VN, že dr. Urbánek byl kandidátem na velimskou osobnost minulého století, měl jsem upřímnou radost. Poznal jsem jej už jako malý kluk a také pacient. Léčil nás všechny ochotně a s odborným přehledem praktika, tehdy ještě bez běžných antibiotik a laboratorních vyšetřovacích metod a také jako zručný chirurg, který látal a sponkoval naše klukovské rány.Nasbírali jsme jich na Skále nebo na našem dvoře dost, byl tam totiž „po znárodnění" našeho skladu dřeva sklad železného šrotu a v něm plno zbraní, munice a jiných nástrah. Vaškovi Křížů zalátal roztrženou pravou tvář od odpálené nábojnice tak mistrně, že mu zbyla jizva jen jako mušketýrovi po souboji.

Pan doktor si nás občas pletl, a tak, když mne poslouchal studeným uchem a šimral šedivým ježkem vlasů, říkal radši: „Kejchalo, dítě!" Tento trik už také se vzpomínkou na něj rád využívám. Zažívali jsme ho i jako rychlého a úspěšného lovce. Kdo ho při honu „vyfasoval" jako nosič zvěře, ten se pěkně nadřel. Škoda, že jsme se nikdy nedozvěděli víc o jeho plánované cestě na safari v Africe, kterou mu pokazila válka. V našem studentském věku pak měl pochopení pro naše poklesky a nějakou tu hodinu nám omluvil.

Právě před sto lety promoval na univerzitě, vrátil se do svého rodiště, kde vybavený výbornou intuicí a obětavostí věnoval celý život svým pacientům. Jsem mu dodnes vděčný za to, že byl mým prvním vzorem venkovského lékaře.

Silueta lesoparku u jeho vilky, kterou jsme viděli od záhybu při cestě do školy, byla krásná a významná, dnes ji už zakrývá fasádní výstavba, a tak, až padnou trouchnivějící topoly, změní se typická silueta a památka na pana dr. Urbánka pomalu zanikne. Přesto jsem rád, že jste jej jako kandidáta na osobnost obce navrhovali. Zdraví Vás pamětník dr. Jaroslav Adam z „Poserova".

P.S. Děkuji autorovi z VN za obsažný článek o rodině Glaserů, pamatuji pana ředitele (jednorukého), když k nám přišel sjednávat ruční výrobu beden na jeho zboží. Po válce se o nich mluvilo jako o kolaborantech a Němcích a jejich strašný osud se tajil. Nevím, které osobnosti jste už ve VN probrali, zajímavý by byl jistě také „Čára" Josef Tesař, významný sportovec, nebo manželé Morávkovi, majitelé předválečné sklárny v pohraničí. Osud, který jim přinesl zábor vily na Skále ing. Singerem ze Sanitasu, a následné útrapy od jeho syna, našeho spolužáka, byl velmi nedůstojný. Jejich konec už asi mnozí pamatujete osobně. Zajímavý byl také pan Bien z Novoveské ulice, rodina Brožova, pan účetní Kříž a mnozí jiní.

Dodatek

Tento dopis byl před nedávnem doručen do Velimi. Pisatelem je bývalý občan Velimi, dnešní dětský lékař z turnovské nemocnice, MUDr. Jaroslav Adam. Adamovi se do Velimi přistěhovali v době ohrožení Československa nacistickým Německem. Rodina postrádala otce, který tragicky zahynul při pracích na pile. Jeho žena však pokračovala ve Velimi v práci svého manžela a vedla zde v Novoveské ulici prodejnu paliva a řeziva. S rodinou přišla do Velimi i rodina Beníškova. Když skončila podnikatelská činnost vdovy Adamové, stala se účetní v místní cementárně. Tam byl vedoucím stejně osamělý architekt Vosika. Dlouholetá spolupráce těchto dvou lidí vedla k tomu, že vytvořili novou rodinu. Jako důchodci se odstěhovali na sever republiky, kam také odešel vystudovaný syn Jaroslav, který je autorem zde zveřejněného dopisu. Děkujeme tedy Jaroslavovi, mimochodem někdejšímu cvičenci velimského Sokola, za vzpomínky na Velim a jsme mu vděčni za postoje k jeho druhému domovu.

BB

APOLLO

Kde se vzal název Apolla? Že by v tom měli prsty Češi?

Matěji Součkovi a jeho ženě se 21. února r. 1865 narodil syn Jan. V r. 1875 se otec rozhodl odjet s rodinou do Ameriky. Janovi bylo deset let. Cesta po moři malého Jana nadchla a rozhodl se, že bude námořníkem. Rodina Součkova se usadila v Nebrasce, později se stěhovali do Kansasu a nakonec do Oklahomy. Jan se oženil a měl čtyři děti. Protože měl zálibu v řecké mytologii, dal svým synům jméno Apollo a Zeus, dcerám pak Myrrha a Venus. A protože se otci nesplnil dětský sen být námořníkem, měl k tomu svého syna Apolla.

Apollo se narodil 21. února 1897 v Oklahomě. Stal se učitelem. V I. svět. válce byl námořním letcem na bitevní lodi Missouri. Po válce vstoupil do námořní akademie a v r. 1921 absolvoval v hodnosti poručíka. Létal na pozemních letadlech i na hydroplánech. V r. 1929 získal pro oba typy letadel výškový rekord 12.200 m, který překonal r. 1930, kdy s hydroplánem vzlétl do výše 43.166 stop. Tento rekord překonala po patnácti letech až trysková letadla. Součkovy výškové lety přispěly k vědeckým poznatkům nejen v letectví, ale i v meteorologii a fyzice.

Ve 2. svět. válce byl Souček viceadmirálem a velitelem několika letadlových lodí, účastnil se aktivně válečných operací hlavně proti Japonsku. V korejské válce byl velitelem flotily, která použila poprvé řízené střely. R. 1951 se Souček stal námořním atašé velvyslanectví USA v Londýně.

Vzpomínal na svůj český původ a pamatoval si, že se u nich doma mluvilo česky, znal dokonce některé české příběhy, které mu vyprávěla babička a otec.

Již jako důchodce se měl účastnit výpravy R. E. Byrdana na jižní točnu, ale nedošlo k tomu. Apollo Souček zemřel ve svém bytě ve Washingtonu r. 1955 a byl pochován se všemi poctami na místním čestném hřbitově. Na jeho počest byla pojmenována vesmírná loď – Apollo.

Původní bydliště Součkovy rodiny není přesně známo. Součkové žili v Kolíně, Jestřabí Lhotě, Ovčárech i ve Velimi...

MČ

Rozloučení s Janem Škopkem

Drahý Jene, přišli jsme se dnes s Tebou rozloučit, a nejen rozloučit. Přišli jsme si připomenout chvíle našeho mládí, které jsme prožívali v těžkých dobách druhé světové války, kdy byl Sokol zakázán. Byli jsme u toho, když okupanti zapálili náš kulturní stánek, naši sokolovnu, která byla postavena za přispění obětavých bratrů a sester více jak 10 let před naším narozením. Byli jsme při tom, kdy řada budoucího žactva a dorostu nastupovala mezi ohořelé zdi budovy, aby zde škrábali cihly na stavbu nové sokolovny. A v roce 1947 jsme již stáli v jedné řadě – 16 velimských dorostenců vedených bratrem Františkem Vlčkem – družstvo, které dosahovalo úspěchů při nácviku prostných na XI. všesokolský slet v Praze. Vše se to nějak zamotalo. Každý z nás prošel vlastní trnitou cestou, až jsme se znovu setkali v klubu rodáků. To již jsme měli jasné plány a pevné cíle - povznést Velim a dopsat bílá místa v její historii. A nyní jsme u konce naší cesty. A tak se ptáme – kdo na naše místa? Najde se vůbec někdo, kdo by se (jako Ty kdysi) ujal kamery a pro příští generace uchoval pomíjivé záběry z archeologických prací či ze zaniklého velimského cukrovaru? Byl jsi to, Jene, ty, kdo zachránil velimskou Nolovu kroniku, která se v kolínském archivu stala předmětem bádání časů minulých. Kdo Tě nyní nahradí? Nemůžeme přece nyní my, co jsme zbyli, ponechat osudu dosavadní činnost. Věřme tedy, že to, co jsme započali, nebude nezájmem a lhostejností zmařeno. A Ty, Jene, budeš žít v našich myslích až do pomyslného setkání. Čest Tvojí památce.

BB

Kdo z vás je pro přežití?

Ke všemu, co je velké, je prvním krokem odvaha. – S malými prostředky lze dělat velké věci. – Lépe je pozvednout duše občanů než střechy jejich domů. – To jsou osvědčené poučky vedoucí ke společenské aktivitě.

Za rok tomu bude 20 let, kdy jsme ve Velimi začali s klubem rodáků. Vytkli jsme si smělé úkoly: povznést Velim a dopsat bílá místa v její historii. Zpočátku se zdálo, že vydržíme rok či dva. Nyní po úspěšných letech činnosti zjišťujeme, že jsme u konce samotné existence. Vymíráme a mezi nás starce již nikdo mladší nepřijde. Naše činnost není narušena problémy ideologickými, ale právě touto generační otázkou. Vyslechli jsme lidi s různými názory a dokázali jsme se sjednotit ke společné činnosti ve prospěch společnosti a současně k uskutečňování osobních zálib a zájmů. Rozhodně jsme se odvrátili od zneužívání činnosti k osobnímu prospěchu a vyhledávali jsme nenáročné akce nejrůznější povahy. Dnes jsme z uvedených důvodů na samém konci. Nezbývá než v krátké době něco zásadního podniknout, aby neskončila činnost pro Velim a Vítězov užitečná, která obohacuje životy našich občanů.

Jednání členské schůze Klubu rodáků a přátel Velimi v sobotu 7. února v 18 hod. v klubovně velimské sokolovny se takřka výlučně zabývala těmito otázkami. Členská schůze mi navrhla napsat tento článek pro Velimské noviny s výzvou všem občanům Velimi a Vítězova. Mým úkolem je podnítit Vás všechny k zájmu o založení zcela nového spolku, který by byl následníkem klubu rodáků a pokračoval v jeho činnosti. Chci vyvolat širokou diskusi na toto téma tak, abyste své názory všemi cestami prostřednictvím našich členů doručovali klubu rodáků, který by pak na jejich základě mohl konat.

Představa je následující. Někdy v blízké budoucnosti by bylo třeba do velimské sokolovny svolat setkání všech občanů Velimi a Vítězova za účelem založení samostatného Klubu přátel Velimi. Z názvu stávajícího klubu by tedy bylo vypuštěno slovo „rodáků", protože ti vbrzku již ani nebudou existovat. Lidé přítomní na tomto setkání by sami mezi sebou ze svých řad zvolili vlastní vedení. Bylo by zajištěno obsazením základních funkcí - předsedy, místopředsedů, pokladníka, zapisovatele, kronikáře, vedoucího turistického kroužku, vedoucího pro styk s krajany a podobně. Tento nový klub by se scházel (na rozdíl od rodáků) každou druhou sobotu v měsíci od 18 hod. v klubovně velimské sokolovny.

Ne, nebojte se toho, drazí spoluobčané. Nic není tak horké, jak se upeče! Vyžaduje to jen dobré vlastnosti - dobrou vůli, poctivost, nadšení, vytrvalost, rozdávat radost druhým a tím i sobě, nelhat, nekrást a mít na zřeteli blaho a prospěch všech.

Podle projevů Vašeho zájmu budeme ve starém klubu rodáků jednat. Nakonec ten zbytek nás, na věčnou cestu odcházejících, by rád přešel pod Vaše vedení. Uvažujte, přece nenecháte tak blahodárně působící spolek napospas osudu.

Z pověření členské schůze Klubu rodáků a přátel Velimi – 4. oddílu Sokola Velim

Bohuslav Baláček

VELIMSKÁ ABECEDA (LIST 98)

Původ osob je v různých režimech různě hodnocen. Šílené představy nacistů o prosazení čisté rasy vedly k obecně známým zločinům. Samotná Velim důsledkem rasové politiky přišla o řadu židovských spoluobčanů. Nacisté dokonce za války v protektorátu vyžadovali od osob ve státních službách prokázat svůj árijský původ.

Pych je krádež hodnot z volné přírody. Rozeznáváme pych polní, lesní a vodní. Proti pychu (týká se spíše rostlinného materiálu, kdežto pro zcizování živočichů se užívá výrazu pytláctví) zasahovali v minulosti mimo přímo poškozené i k tomu určené osoby s úřední mocí, jakými byli hajní, polní hlídači, ale také i ponocní.

Pýr je plevel zamořující kulturní plodiny. Přesto byl za 1. světové války považován za důležitou surovinu. V Pečkách byla výkupna pýru, čehož využívali i někteří velimští občané a vypraný, čistý pýr tam výhodně zpeněžili. Z pýru se totiž za války vyráběl pivo.

Raab František Antonín byl ve svých 53 letech r. 1755 povolán Marií Terezií do Čech, aby zde prosadil na tu dobu revoluční změny ve způsobech hospodaření. Pomáhal mu dvorní rada Josef Koller. Museli čelit intrikám šlechty. Raabizace spočívala především v rozdělování panských dvorů drobným zemědělcům. V roce 1776 – 77 byla na pozemcích velimského dvora založena osada Beierweck a ze dvora keltského vznikl Siegfeld (Vítězov).

Racek chechtavý je známým bílým ptákem. U nás se vyskytuje zvláště v letních měsících v blízkosti vodních toků. Přímo u Velimi a Vítězova vídáme racky při orbě, kdy se slétají na kypřená pole a vyhledávají svou oblíbenou potravu – ponravy.

Raci jsou korýši s deseti končetinami. Jejich přítomnost v potocích svědčí o jisté míře čistoty toků. V minulosti byli raci známí i ve Velimi. Hojně žili v Nouzovském potoce kolem mlýna Horní Nouzov. Jejich chov byl přenesen i do dvou malých rybníčků v prohlubni u cihelny pana Bašty. U mlýna se raci vyskytovali ještě těsně po 2. světové válce, ale zřejmě vyhynuli ve znečištěné vodě. O Baštovce víme, že byla zlikvidována zavezením domovním odpadem.

Rada Josef, narozen 10. 11. 1902, býval ve Velimi listonošem. Měl o rok mladší ženu Marii, rozenou Jedličkovou, svobodného syna Josefa (19. 2. 1926) a dceru Růženu (19. 5. 1933), vdanou Žabečkovou. Dříve k velimské poště patřil Přov a další místa, jejichž obslužnost právě Josef Rada zajišťoval. Mezi tehdejší mladou generací však byl Josef Rada znám z jiného důvodu. Byl totiž kapelníkem, který si získal oblibu u posluchačů. Jeho smrtí v roce 1944 kapela zanikla.

Radimský Václav, JUDr., majitel mlýna, nar. r. 1839, byl v 19. století významným veřejným činitelem v Kolíně. V letech 1867 a 68 byl dokonce kolínským starostou. Kolem roku 1866 usiloval o to, aby velimské banderium (jízdní Sokol) bylo začleněno (vtěleno) do banderia kolínského. K tomuto spojení však nedošlo.

Rádio čili rozhlas, zavedené u nás ve 20. století, prošlo obdobím vývoje od krystalky až po televize. Pokrývky hlavy zvané rádiovky vyšly dnes již z módy. Za první republiky však byly velkým hitem. Zapříčinila to výstava radia v Praze. Na ní byly poprvé k vidění barety s „anténkami", to je s kouskem šňůrky ze stejného materiálu uprostřed. Rádiovky nosila ještě po revoluci 1945 většina kluků.

Radoň Václav, nar. 1866, byl strojníkem a původně opravoval šicí stroje, jízdní kola, brousicí a zemědělské stroje. V roce 1912 založil při domě č. 205 vlastní strojírnu. Když jeho synové Ladislav a Vlastimil dospívali, postavili na zahradě již poměrně prostornou strojírnu, která dostala číslo 466. Za Ladislavova vedení pracovalo v podniku kolem 10 zaměstnanců. Vyráběli například polní válce, pařáky, formy na cementové zboží a podobně. Dnes se v této dílně vyrábí především kovový zahradní nábytek odolávající vlivům počasí.

Radslav je nejstarší doložené jméno kněze, který spravoval velimskou farnost. Je uváděn k r. 1354. Samotná velimská fara je poprvé uváděna k r. 1352. Radslav odtud odešel do Dobřichova a na velimskou faru nastoupil kněz Ondřej.

„POLABÍ regionální produkt®"

Dne 25. února proběhlo první zasedání certifikační komise regionálních výrobků z Polabí.

Nezávislá komise, složená z místních výrobců a dalších zástupců regionu, posoudila předložené žádosti i vzorky, ale především splnění požadovaných kritérií k udělení značky POLABÍ regionální produkt®.

Hodnotící kritéria k naplnění podmínek jedinečnosti jsou:

- použití tradiční technologie
- zpracování místních surovin při výrobě
- výjimečná kvalita výrobků
- šetrnost vůči životnímu prostředí
- podíl ruční, řemeslné a duševní práce při výrobě
- místní původ produktů

Certifikační komise rozhodla o udělení značky všem žadatelům:

Alois Točík, Loukonosy u Kolína
Intarzovaná dřevovýroba – květinové stolky, servírovací jídelní podnosy, obrazy zátiší a krajiny, stropní podhledy, pojízdné likérky aj.

Lada Borecká, Krchleby u Nymburka
Drátování – hrnce, talíře, šperky, květy, vajíčka, ozdoby aj.

Jana Provazníková, Včelařská farma Veletov
Včelí produkty a výrobky z nich – med, vosk, svíčky ze včelího vosku

Stanislav Kouba, Lysá nad Labem
Drobné umělecké kovářské výrobky, mříže, zábradlí, nože aj.

Ing. Jaroslav Jandl, skleníkový areál Dobré Pole u Kouřimi
Pěstování hrnkových květů – macešky, muškáty, primule, chryzantémy, trvalky, okrasné dřeviny aj.

Značku uděluje Místní akční skupina (MAS) Podlipansko, která certifikaci pečlivě připravovala a je garantem kvality hodnocených produktů. Získání regionální značky bylo jedním z výstupů projektu Vandrování Podlipanskem, podpořeného ze SROP.

Všem certifikovaným výrobcům srdečně blahopřejeme.

Dětský karneval

Poslední únorovou neděli ve čtrnáct hodin ožila místní sokolovna. A co že se to tu dělo? Sokol Velím uspořádal tolik oblíbený dětský karneval. Dostaveníčko si tu dali vodníci, lupiči, indiáni, princezničky, čarodějnice, spidermani, Karkulky, víly, kočičky, pejsci, tygři, roztodivná zvířátka a různé pohádkové bytosti. Doprovodem jim byli dospěláci – maminky, tatínkové, babičky, dědečkové, ba i starší sourozenci.

O zábavu se postaral DJ I. Procházka mladší, který do tance a her neúnavně zapojoval jak malé, tak i velké. Děti byly odměňovány v průběhu tanečního reje bonbony, lízátky a různými sladkostmi. Kolem půl páté odpolední se rozcházeli poslední neúnavní tanečníci a tanečnice. Pořadatelé v čele s Ivanou Homokyovou, jimž patří velký dík za to, že dětský karneval zorganizovali, mohli být spokojeni. Přišlo 204 platících.

Poděkování patří také sponzorům, kterými byli: pan Miroslav Siřínek, H+J AUTOSERVIS Uhlířské Janovice a v neposlední řadě OÚ Velim.

MoSla

SDH Vítězov

Rádi bychom seznámili naše spoluobčany s činností dobrovolných hasičů ve Vítězově v r. 2008.

Degustace vína domácí produkce od místních vinařů

Dne 22. března byl zahájen druhý ročník degustace domácího vína. Výběr probíhal ve dvou kategoriích - červené a bílé víno. Soutěž byla též zpřístupněna dovezeným vínům původem z jižní Moravy, ale tato vína se vesměs umístila na spodních příčkách. Degustace se zúčastnilo 15 účastníků. První místo obsadil p. Bunc následován p. Miškovským. Vítěz tohoto klání získal nejen uznání ostatních vinařů, ale také dva poháry, z nichž jeden (putovní) je vystaven na čestném místě v hasičské klubovně.

Brigáda na místě stavby dětského hřiště

Na místě stavby dětského hřiště bylo potřeba odstranit kovový stožár bývalé hasičské sirény. Na pravidelné schůzi bylo po bouřlivé debatě dohodnuto, že tento stožár zlikvidujeme svépomocí. Ráno, když jsme se sešli, vypadal stožár větší a těžší než večer u piva. Oproti prognózám byla kovová siréna bezpečně pokácena a poté rozřezána a odvezena do sběrných surovin. Dále byly na brigádě pokáceny staré a přerostlé stromy, které bránily výstavbě dětského hřiště. Dřevo bylo použito na topení v klubovně a část na pálení čarodějnic. S odstraněním pařezů nám výrazně pomohl pan Kratochvíl a jeho stařičký, ale přesto nepostradatelný traktor Zetor.

Spalování roští u evangelického kostela

Na požádání představitelů evangelické církve ve Velimi byl vyčištěn hřbitov a jeho okolí od suchých větví a starých porostů a náletů. Tato akce byla zcela v režii mladých dobrovolných hasičů z Vítězova. Po dokončení práce byla mládež odměněna výletem a občerstvením u firmy Mc. Donalds.

Pálení čarodějnic

Pálení čarodějnic je každoroční příležitostí k tomu, aby se většina obyvatel obce po dlouhé zimě sešla a prohodila spolu pár slov.

Také my jsme 30. dubna tradičně pálili čarodějnice za požární nádrží. Byly připraveny dvě hranice. Malá na opékání buřtů a velká byla zapálena až po setmění. Na velké hranici nakonec skončila čarodějnice vyrobená naší mládeží. Nad celou akcí měli přísný dohled dobrovolní hasiči a snad právě díky tomu nedošlo k žádným úrazům.

Sběr železa

V polovině dubna jsme v naší obci a ve Velimi uspořádali sběr kovového šrotu, abychom měli nějaké drobnější prostředky na naši rozsáhlou dobrovolnou činnost. Toho dne jsme odvezli tři fůry kovového šrotu do výkupny v Nové Vsi. Dvě fůry byly posbírány ve Velimi a jedna ve Vítězově. Celkově bylo odevzdáno 2 980 kg pečlivě tříděného železného šrotu.

Čištění požární nádrže a jiné činnosti

Každoročního čištění požární nádrže se jako tradičně zúčastnilo velké množství dobrovolných hasičů všech věkových kategorií. Nepostradatelným pomocníkem při této brigádě byla technika V. Plachého. Čištění požární nádrže nespočívá pouze v odvozu velkého množství naplaveného bahna a jiných nečistot ze dna nádrže, v úklidu odpadků, opravě zábradlí, odplevelení betonových stran nádrže, ale též v posekání trávy (za což děkujeme Tomáši Kaluskému). Tato akce je prověrkou bezvadného stavu hasičské stříkačky, neboť je potřeba, aby byla v chodu nepřetržitě několik hodin.

Příprava hlíny, poté zasetí trávy a zavlažování dětského hřiště

Další brigáda na vybudování dětského hřiště byla zaměřena na přípravu podkladu a následné rozvezení a úpravu ornice. Poté bylo do připravené zeminy zaseto travní semeno. Tráva byla několik týdnů pečlivě zalévána, aby z ní vzešel travní koberec, který ozdobí budované dětské hřiště.

Den dětí

Dne 1.6. byl zorganizován Den dětí, při kterém nám mimořádně přálo hezké počasí (zatím pokaždé pršelo). Dětského dne se zúčastnily prakticky všechny děti a mládež z Vítězova a dokonce několik dětí z Velimi. Byly pro ně přichystány různé soutěže a atrakce (např. chůze na laně, chytání rybiček, chůdy, kopání na bránu, atd.). Za splnění úkolů dostávaly sladké odměny a hračky. Nakonec jsme uspořádali dobrodružnou cestu za pokladem. Vítězi byly všechny zúčastněné děti. Dětský den byl zakončen opékáním buřtů a klobás před místní klubovnou.

Country zábava

V průběhu parného léta byla uspořádána pod patronací p. Součka velkolepá country zábava s živou muzikou. Byla pořádána pod širým nebem na letní terase hasičské klubovny. K poslechu a tanci hrála výtečná kapela.

Na podobných akcích tohoto druhu bývá obvykle velká účast, a tak tomu bylo i tentokrát. Již krátce před zahájením byla všechna místa plně obsazena. Při zrtámých písních kapely se zpívalo a tančilo na osvětleném venkovním parketu pod lipami. Zábava byla pro mnohé zúčastněné zcela vyčerpávající, neboť se tančilo, pilo a hodovalo až do časných ranních hodin.

Klipec

V sobotu 6. září se v obci Klipec konaly závody dobrovolných hasičů, o kterých jsme podrobně psali v září.

Přístavba hasičské zbrojnice

Na sklonku léta jsme se konečně dostali k přístavbě místní hasičské zbrojnice. Základové pasy pro tuto stavbu jsme museli vykopat v těžkém terénu ručně. Při betonáži pasů bylo použito betonové ztracené bednění, které bylo zalito 8 m^3 betonu. Podkladní beton byl vylit při betonáži pasů a z důvodu vyšší pevnosti jsme do něj přidali kari sítě. Na obvodové zdi byly použity betonové tvarovky z Ekobetu. Ještě před příchodem zimy jsme stihli udělat bednění na věnec, který se nám však z důvodů nízkých teplot nepodařilo dokončit.

Schůze

V uplynulém roce jsme se sešli na 12 schůzích výboru a jedné výroční schůzi.

Školení

V průběhu roku došlo též ke školení velitelů a strojníků hasičského družstva. Školení, které se konalo v Pečkách, se jako velitel zúčastnil Milan Bug a za strojníky Petr Kostelecký a Pavel Svoboda. Školení bylo ukončeno závěrečnou zkouškou.

Výbor děkuje všem členům za celoroční práci a přeje, aby jim pracovní elán a nápady vydržely i v dalším roce. Zároveň děkujeme obecnímu úřadu a všem, kteří nás v naší činnosti podporují.

PeKo

Přípravka FC Velim

Nejmladšími hráči fotbalového oddílu FC Velim jsou chlapci (a děvčata) z přípravky.

Přípravka FC Velim hraje v soutěžním ročníku 2008/09 okresní přebor. V současné době trénují děti v sokolovně a účastní se halových turnajů. V neděli 22.2.2009 byla naše přípravka velice úspěšná na halovém turnaji v Praze. Jednalo se o Viktoria Žižkov cup, kterého se vedle našeho mužstva zúčastnily týmy Viktoria Žižkov, Meteor Praha, Satalice, Brandýs nad Labem a Zeleneč. Naše přípravka skončila na velice pěkném třetím místě. David Koděra se stal navíc nejlepším střelcem turnaje.

O fotbalovou přípravku FC Velim se starají trenéři Jaroslav Horák, Petr Kubelka, Petr Holoubek, Miloš Koděra a Miloš Krejčí a paní Ivana Koděrová, vedoucí mužstva.

Hráčské složení přípravky: Marek Vácha, Adam Korenc, Petr Horák, Martin Neubauer, Josef Steinbrecher, Marcela Kotková, David Krejčí, Dominik Tůma, Jaroslav Habich, Petr Písek, Jaroslav Horák, Pavel Mandlík, Adam Fiala, Kryštof Kubelka, David Koděra, Tomáš Němec, Veronika Němcová, Petr Holoubek, Daniel Hong, Tomáš Kmoch, David Nejedlý, Dominik Vaněk, Lukáš Roudnický, Jan Vokřál, Ondřej Vokřál, Jiří Kupka, Patrik Šafránek, Dominik Hrabák a Jakub Josífek.

Mladým fotbalistům přejeme, ať jim zápal a nadšení vydrží co nejdéle.

FC Velim

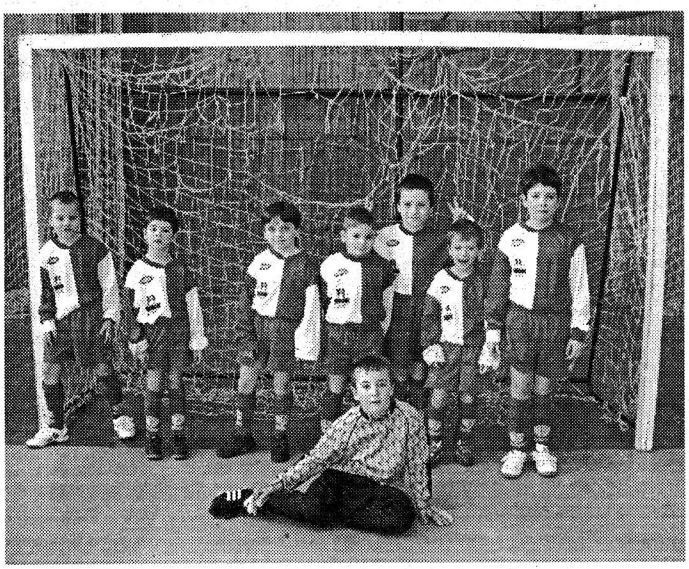

Otevřený přebor žactva Sokolské župy Tyršovy - 16. ročník

Judo opět ovládlo Velim

Za první republiky bylo u nás známo jiu-jitsu. Později se začalo prosazovat judo. Většina z nás však nezná souvislosti těchto původně japonských způsobů sebeobrany beze zbraní, pro boj zblízka. V tomto bojovém způsobu byli cvičeni samurajové.

Zakladatelem juda ve velimském Sokole byl v r. 1975 Karel Strnad. Zpočátku mu vypomáhal dr. Procházka z Březan. Po letech se velimská sokolovna stala dějištěm soutěží oddílů juda jednot Sokolské župy Tyršovy. Tak například v sobotu 26. ledna 2002 se zde konalo první kolo 15. ročníku Polabské ligy žactva. Velimský Sokol k tomu vydal třídílnou skládačku s vyobrazením sokola a znakem juda od ak.malíře Jiřího Škopka. Leták obsahoval i stručné dějiny Sokola Velim.

Zcela poslední soutěž se uskutečnila v sobotu 24. ledna 2009. Byl to již 22. ročník této ligy. Toho dne se pozdě rozednívalo. Jako vůbec prvního přivítali pořadatelé Petra Šedivého, vedoucího žáků juda ze Sokola Vršovice, který teprve očekával příjezd svých svěřenců. V ulici zaparkovala další auta, která vytvořila kolonu až k evangelickému hřbitovu. V sokolovně zaregistrovali 105 soutěžících, zatímco jejich rodiče, ale i jiní hosté zaujali místa na jevišti, v přísálí, na balkóně a v malém sále. Po řádné registraci 22 dívek a 83 chlapců z 10 oddílů byl vyhlášen nástup všech účastníků soutěží. Za pořádající jednotu promluvil br. ing. Stanislav Jakl. Uvítal přítomné a také se zmínil, že rok 2009 byl ve velimské jednotě vyhlášen rokem Gustava Frištenského, nejslavnějšího českého zápasníka, který měl své předky ve Velimi. Poté již započalo tvrdé klání. Na dvou zápasištích se nepřetržitě soutěžilo do odpoledních hodin. Myslím, že by bylo na místě vyslovit dík panu doktoru Josefu Kroupovi a také všem funkcionářům a trenérům, kteří nezištně vykonávali služby potřebné k řádnému chodu těchto soutěží. Nejdůležitější osobou byl hlavní organizátor ing. Prox, zastupující župu Tyršovu, k jehož řídícímu stolku se sbíhaly všechny informační nitky soutěží. Jeho úvodní slova při zahájení byla pak vystřídána pokyny po celou dobu soutěže. Konečné pořadí družstev bylo následující:
1. Žižkov, 2. Chlumec n.C., 3. Vršovice, 4. Hořovice, 5. Nový Bydžov, 6. Poděbrady, 7. Mladá Boleslav, 8. Kolín, 9. Košíře, Velim tedy na čestném 10. místě.

Závěrečný nástup byl spojen s rozdílením cen jednotlivcům, kteří ve svých kategoriích získali první, druhá či třetí místa. Dostali diplomy, medaile a věcné ceny. Tyto ceny pocházely od sponzorů firem a podniků. Jsou to: Altis Kolín, Geosan Kolín, KOV Velim, Kovo Hýbler, Kuchař Velim, Mero ČR, a s., Savas Velim, Podlipansko, Texaco Praha a ZZN Kolín. K prvním místům byly rozdány míče, které přivezl ing. Jan Bína. První tři místa v soutěži družstev byla tradičně odměněna perníkovými chaloupkami.

Starosta župy Tyršovy bratr ing. Melichar, který osobně předával vítězům medaile, se pak se všemi v půl čtvrté odpoledne rozloučil.

Tak tedy: „ Nazdar – a za rok opět na shledanou!"

B.B.

Vedení oddílu Judo

Děkuje všem, kdo se podíleli na úspěšném průběhu soutěže. Ke zdárnému průběhu přispěly finanční částkou Geosan Kolín, Kovo Hýbler Velim, technické zázemí poskytl Obecní úřad Velim, župa Tyršova Kolín a KOV Velim. Dík patří ak.malíři Jiřímu Škopkovi, který dlouhodobě podporuje akce pořádané TJ Sokol Velim.

Karel Strnad

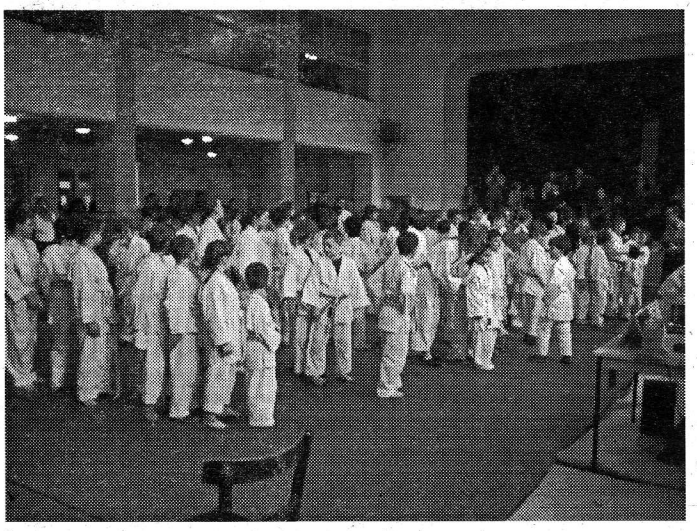

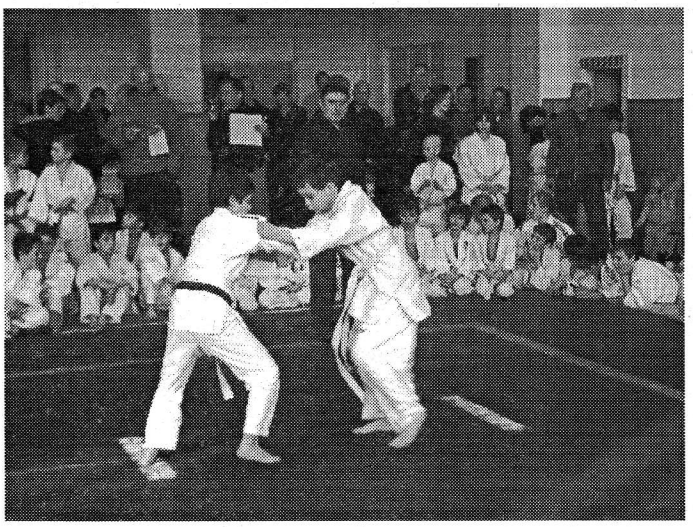

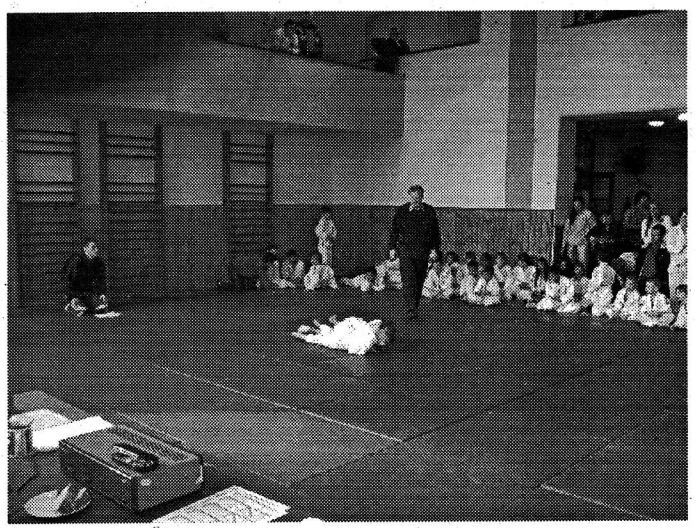

STOLNÍ TENISTÉ HLÁSÍ: „Cíl splněn"

Po vánoční přestávce pokračovala soutěž RP2 svou druhou částí. Velimští hráči do ní vstoupili stejně soustředěně a cílevědomě jako do té první. Pozice lídra zavazovala nikoho a nic nepodcenit. Hned první lednový duel byl pro další vývoj soutěže určující. Na velimské stoly přijel druhý tým tabulky, hráči i fanoušky „neoblíbená" Radim "C". Hrálo se o první místo. Báječná divácká kulisa, cholerické, místy až nesportovní výlevy hostujících hráčů a především předváděná hra z obou stran dodaly utkání patřičnou šťávu. Vítězství 13:5 znamenalo pro Velim vedení v soutěži o 6 bodů. Cíl se přiblížil.

Po „povinné" výhře s týmem Klučova „D" 12:6 přišel další těžký zápas s celkem Sokol Kolín „C". I s ním uhájilo naše mužstvo neporazitelnost a „kolínský problém" vyřešilo 12:6. Vzhledem k vzájemným zápasům a postavení našich soupeřů v tabulce stačilo definitivně k postupu (byť z druhého místa) porazit doma Týnec nad Labem „B". To se podařilo a výhra 13:5 udělala z velimského týmu pro příští sezonu účastníka RP1 už 5 kol před koncem soutěže.

Výsledky:
Velim - Radim „C" 13:5
Body: Dej 4, Jeřala Pa. 3, Slušný 3, Škopek 1, čtyřhry 2

Klučov „D" - Velim 6:12
Body: Dej 2, Škopek 2, Petřík D., 2 Jeřala Pa., WO 5, čtyřhry 0

Sokol Kolín „B" - Velim 6:12
Body: Jeřala Pa. 3, Dej 3, Škopek 2 (3 zápasy), Petřík D. 2, Slušný 0 (1zápas), čtyřhry 2

Velim - Týnec nad Labem 13:5
Body: Jeřala Pa. 3, Dej 3, Slušný 3, Škopek 2, čtyřhry 2

Velim - Radim „D" 18:0
Body: Jeřala Pa. 4, Petřík D. 4, Slušný 4, Škopek 4, čtyřhry 2

Tradiční poděkování patří našim příznivcům a fanouškům, kteří jsou s námi nejen při domácích zápasech,ale doprovázejí nás i na utkání venku. Díky.

Bližší informace, statistiky, články a fotogalerii naleznete na webu www.sttvelim.estranky.cz

stolní tenisté Velimi

NĚCO NA ZOUBEK

Kuřecí všehochuť do zapékací misky

Suroviny:
2 velké cibule nakrájené na měsíčky
300 g slovenského točeného salámu nakrájeného na kostičky
3 kuřecí prsa nakrájená na kostky
1 sklenička leča
2 tavené sýry s romadurem rozmíchat v troše mléka
100 g strouhaného sýra nebo nivy
sůl, Vegeta

Postup:
Všechny nakrájené suroviny smícháme v zapékací míse, zalijeme rozmíchanými sýry, posypeme strouhanou nivou nebo eidamem (niva je lepší) a pečeme v troubě asi 40-50 min.

Podáváme s těstovinami nebo opékanými bramborami.

Čokoládová bomba bez pečení

Suroviny:
1 kakao (sáček 100 g)
1/4 litru mléka
1 celé máslo (stačí levnější a může být i jakákoliv kostka tuku na pečení)
15 dkg moučkového cukru
1 žloutek
1 vanilkový cukr
2 velké balíčky piškotů (á 240 g)
rum nebo vaječný koňak dle chuti

Postup:
Ve 1/4 litru mléka rozpustíme na plotýnce celý balíček obyčejného kakaa a necháme mírně vychladnout. Do mísy dáme moučkový cukr, změklé celé máslo, žloutek a vanilkový cukr. Přidáme kakao mírně vychlazené a šlehačem vyšleháme v krém. Do druhé vyšší a větší mísy vysypeme 2 balíčky piškotů a pokapeme rumem nebo vaječným koňakem. Poté do piškotů vylijeme krém a vše dobře promícháme. Směs pak navrstvíme do dortové formy nebo do nějaké mísy, např. do nerez rozšířené mísy, aby po vyklopení měla bomba pěkný a zajímavý tvar. Necháme odležet cca 1/2 dne, nejlépe přes noc, druhý den vyklopíme a zdobíme dle fantazie.

DOBROU CHUŤ!

JaBa

Poděkování

patří panu starostovi J. Seifertovi, OÚ Velim a všem, kteří mi přišli blahopřát k mým 85. narozeninám.

Olga Kratochvílová

Inzerce:

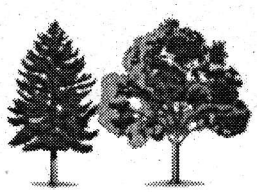

Kácení a prořez stromů,
výškové práce

Zdeněk Hála
Tel: 776 395 414
E-mail: hala.z@email.cz

VELIMSKÉ NOVINY - občasník vydávaný OÚ ve Velimi
INTERNET: www.velim.cz
E-MAIL: redakcevn@seznam.cz
Redakční rada: Mgr. Jaroslav Češpiva - šéfredaktor (zprávy z OÚ a OZ)
Ing. Miloslav Macháček (zprávy z obce)
Renata Jeřábková (inzerce, reklamy, organizační práce)
Monika Slabá (kultura)
Mgr. Eva Veselá (korektura, zprávy ze ZŠ)
Mgr. Hana Kaprálková (korektura)
Jana Bartošová (zprávy z obce, organizační práce)
Kateřina Kvapilová (kultura)
Jan Smíšek (zprávy z obce)
Příjem zpráv: e-mail: redakcevn@seznam.cz
Mgr. Jaroslav Češpiva (ZŠ Velim)
Uzávěrka je 21. den v měsíci. Příspěvky zaslané v elektronické podobě mají přednost. Příspěvky došlé po uzávěrce i příspěvky nevytištěné z kapacitních důvodů vyjdou v dalším čísle VN. Příspěvky mohou být upravené, obsah zůstane nezměněn (nevyžádané rukopisy nevracíme). Za obsah článků zodpovídá autor.
Tisk: ROTAtisk, Roháčova 194, 280 02 Kolín 3, tel./fax: 321 724 338, e-mail: rotatisk@reklamniservis.cz, www.reklamniservis.cz